

IGAZGATÓI KÖSZÖNTŐ

Kedves Öregdiákjaink!

Igazán sajnálom, hogy nem személyesen, a szokásos „márciusi, keddi” öregdiák-találkozón van alkalmam Önöket köszönteni, s azt különösen, hogy mindez az első igazgatói tanévemben történik így. Jelentem ugyanakkor: a koronavírus-járvány ellenére az Árpád Gimnázium – ha részben digitális munkarend szerint, és sok-sok hagyományos rendezvényt, programot (átmenetileg) nélkülözve is, de – működik, immáron csaknem 119 esztendeje neveljük és oktatjuk a mindenkori jövő nemzedékeit!

A személyes találkozás elmaradásának másik oka a pandémián túl az, hogy egy nagyszabású építkezés is zajlik éppen az iskolában. Az idősebbek még emlékezhetnek az Árpád hajdani nagy tornatermére, melynek egy részéből (az 1960-as években) egyetemi nagyelődő lett. Évtizedes álom valósul most meg azzal, hogy (lényegét tekintve) visszaáll az eredeti állapot, azaz egy korszerű és megfelelő méretű torna- és rendezvényteremmel gazdagodik az iskola. Az pedig már a XXI. század (nagyon is időszerű) üzenete, hogy – az akadálymentesítés jegyében – a beruházás keretében egy felvonó is kialakításra kerül az épületben. Bízom benne, 2022 kora tavaszán már az új rendezvényteremben köszönhetem majd az öregdiákokat, s az épületben való nosztalgikus barangolás fontos eszköze lehet az új lift is mindazok számára, akik ezt igénylik.

Az Árpádban mindig is nagyon fontosnak tartottuk, hogy egykori diákjainkkal szoros, bensőséges kapcsolatot ápoljunk. Egyfelől érezzük egykori iskolájuk iránti szeretetüket és ragaszkodásukat, ugyanakkor meg sem tudom mondani, mennyi segítséget, támogatást, biztatást kaptunk és kapunk Önöktől, mellyel a jelen „Árpádját”, a jelen „árpadosait” segítik, biztatják, támogatják. Ezek nélkül, azt hiszem, sokkal nehezebb dolgunk lenne. Tiszta szívvel és hálással köszönjük! A fentiek, és a mögöttem álló (immáron) csaknem két árpados évtized igazgatóként is arra köteleznek, hogy öregdiákjainkkal továbbra is baráti kapcsolatot ápoljunk.

Járvány ide, építkezés oda, azért az öregdiák-találkozó az idén sem maradhat el teljesen! Megszokhatták már, hogy több éve valamilyen téma köré szervezzük az eseményt. Az idén az iskola és az Amfiteátrum kapcsolatára esett a választásunk. Azt hiszem, az „Amfi” története szorosan összefonódott az Árpád történetével. Nem csupán azért, mert feltárása nagyjából a mostani, Nagyszombat utcai épület átadásával párhuzamosan történt, hanem például azért, mert az „Amfi” ad helyt a méltán híres árpados ballagásnak is. Ugyanakkor a hétköznapijainak is fontos színtere ez a különös ókori létesítmény: bizonyára Önök is nosztalgiával gondolnak vissza arra, amikor egy-egy tanítási nap végén az Amfi lelátóin üldögélve, friss levegőt szívva vitatták meg osztálytársaikkal a nap történéseit. Higgyék el: ma sincs ez másképp!

Kérem, fogadják sok szeretettel azt a digitális összeállítást, melyet Buncsák Piroska kolléganőm, az öregdiák-találkozók főszervezője és a könyvtárosok készítettek! Munkájukat ezúton is köszönöm!

A jövő évi személyes találkozás reményében kívánok Önöknek minden jót – és most elsősorban is jó egészséget!

Kis Róbert

igazgató

